

## Příběhy našich sousedů

### Scénář pro rozhlasovou reportáž

#### ZDEŇKA NOVÁ

*Petra Hencová:* Neutichající řev motorů. Přesně ten probudil obyvatelé Zelenče 21. srpna 1968 kolem půl čtvrté ráno.

*Citát:* „Létali tady nad Zelenčem, protože přistávali ve Kbelích. Ráno maminka v půl páté šla otevřít slepice. Strejda, který běžel na vlak, jí říká – ví nic nevíte! Pustte si rádio. Je okupace. A naše mamka říká, prosím tě, jaká okupace? Pustte si rádio!“

*Petra Hencová:* Tatínek, tenkrát sedmnáctileté paní Zdeňky Nové, naladil Gertu. Tak se v té době říkalo rádiím – podle firmy, která je vyráběla.

*Citát:* „Tam už hlásili, že nás „osvobodili“ Rusové, Poláci, Němci, Maďaři a jediný, kdo do toho nešli, byli Rumuni. Můj otec proseděl celé noci na schodech a kouřil – a poslouchal rádio. A říkal dokola: no co si to vůbec dovolili, co si to dovolili...“

*Anna Radilová:* Už za pár hodin viděla paní Zdeňka normalizační armádu na vlastní oči. Přijela od Mstětic, projela kolem Zelenče - směrem na Prahu. Několik jednotek ruské armády se usadilo v Hloubětíně.

*Citát:* „U kolejí, tak tam tábořili prostě Rusové. A když jsme jeli vlakem, tak jsme hned vytahovali okýnka, protože oni na ten vlak stříleli.“

Invaze vojsk Varšavské smlouvy překvapila všechny lidi ve vesnici. Překvapila, ale nezaskočila – část obyvatel Zelenče dokonce našla odvahu a postup vojsk se snažila alespoň zbrzdit.

*Citát:* „Dole naproti hřbitovu, tak tam byla vysílačka ministerstva vnitra a ti technici všechny ty vysílače rozmontovali. Kdo měl stodolu a seno, tak to rozvážli do těch domů a tam to schovali v tom seně. Takže oni přijeli a vysílače nešly.“

*Lucie Fialová:* Odvaha nechyběla ani paní Zdence, a proto se rozhodla jít na pohřeb Jana Palacha. Ze střední ekonomické školy v Resslově ulici, kterou v té době navštěvovala, to neměla do Karolína daleko.

*Citát:* „Celá Rytířská ulice byla plná policajtů, estébáků, jenže dostat se tam nešlo, potom na nás padla taková tíha, strach a bylo to tísnivé, hrozně tísnivé. Chtělo se nám brečet.“

*Šimon Burdych:* Rodiče paní Nové byli nervózní, když se dcera nevrátila ze školy v obvyklé době. Byli nervózní stejně, jako byla paní Zdeňka v roce 1989, když se její děti vracely pozdě v noci z Václavského náměstí.

*Citát:* „My jsme nechodili na Václavák, ani na Letné jsme nebyli. Necinkali jsme, ale prožívali jsme to opravdu dost. A když ho zvolili, tak jsem to obřečela. Dodneška je to pro mě člověk - i když o něm škaredě píšou a napadají ho různě - tak já si myslím, že jako prezident byl jednička a zůstane jako jednička.“

*Petra Hencová:* A co by jako maminka tří dětí a bývalá ředitelka mateřské školy vzkázala dnešním dětem?

*Citát:* „Aby si nikdy z ničeho nedělali hlavu, ono všechno vypadá hrozně, ale vždycky to dobře dopadne.“